

[Lenger]

af udlændingeloven. Og jeg tænker især på hr. Gammelgaards udtalelser til dagbladet Aktuelt den 29. november 1984 om, at Danmark »er det eneste land i Nordeuropa, der ligger åbent for næsten enhver, der kalder sig flygtning«, og at »vi skal ikke være så tøsse-gode, at alle andre kan komme ind i landet under foregivelse af at være politisk flygtning«.

En ting er, at hr. Gammelgaard har uret i sin karakteristik af udlændingeloven, noget andet og værre er, at udtalelser af den karakter er med til at udbrede de misinformationer og fordomme, som ligger bag tendenserne til racehad og optøjer.

Resultaterne af regeringens ideologiske succes er bestemt ikke udeblevet, herom vidner en massiv ophobning af økonomiske, materielle, sociale, menneskelige og – som i det sidste eksempel – kulturelle problemer. Det er problemer, som camoufleres af den traditionelle målestok, problemer, som ikke kan læses af balancer, tal og statistikker om samfundsøkonomien, problemer, som viser, at vi ganske enkelt ikke taler om de samme mennesker, når vi hver især vurderer, om det er blevet lettere at være dansker.

I VS mener vi ligesom statsministeren, at det skal være lettere at være dansker, men vi taler om de dårligt stillede, de syge, de enlige med børn, de mennesker, som må sælge deres arbejdskraft for at klare dagen og vejen, og ikke mindst de mennesker, som arbejdsmarkedet ikke står til rådighed for; dem synes vi det skal være lettere for. Derfor skal jeg på vegne af VS fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget mener, at det skal være lettere at være dansker, udtaler tinget sin mistillid til regeringen

og går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det, der kalder mig på talerstolen, er hr. Lengers udtalelse om, at når socialdemokratiet kun har foreslået at rette op på dagpengenedskæringerne med en tredjedel af det beløb, der er skåret, må man altså gå ud fra, at socialdemokratiets modstand med hensyn til de to tredjedele har været på skrømt.

Det er jo den gode og velkendte tale fra VS.

Jeg tror, det var hr. Gert Petersen, der sagde i dag, at ingen vel regner med på 3 måneder at kunne rette op på den borgerlige regerings sociale nedskæringer, og det er præcis det, der ligger til grund for, at socialdemokratiet har foreslået ikke en genopretning af dagpengene med 5 pct. eller med en tredjedel, som hr. Lenger sagde, men en opregulering i 1986, der formentlig ligger på knap 10 pct. Det ville være rart, om man kunne holde sig fra den slags overbud, hvor man bare kører derudad uden at se på, hvad det er for forslag, der foreligger. Men det er klart, at når hovedfjenden, socialdemokratiet, skal have, så er det ligegyldigt, hvor man sparker.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det, der kalder mig herop, er egentlig, at jeg godt kunne tænke mig at bakke hr. Lenger op. Det lyder måske underligt, men jeg kan sandelig godt forstå, hvis hr. Lenger synes, det er mærkværdigt med de udtalelser, man hører fra regeringspartierne, hvor de lægger afstand til flygtningeproblemet. Jeg har da også bidt mærke i, at statsministeren på mit spørgsmål om, hvorvidt der overhovedet var lagt loft over antallet af flygtninge, vi skulle modtage, svarede, at det var der ikke. Og så siger statsministeren – for alle disse spørgsmål går jo ud til pressen – at det har justitsministeren og statsministeren så sandelig også advaret imod. Vel har de ej! Alle, der kan læse folketingets forhandlinger, vil ved selvsyn kunne konstatere, at regeringen og oppositionen stod skulder ved skulder og var rørende enige om først udlændingeloven og så de senere lempelser, der skete i udlændingeloven.

Men hvad er det, der er ved at ske? Mange af de konservatives og venstres vælgere er ved at få øjnene op for, at de partier, de stemte på i tillid til, at de gik ind på befolkningens ønsker, har stemt for udlændingelo-